

аб генезісе, сутнасці і вытоках развіцця, гістарычных тыпах культуры і іншыя праблемы. У цэнтры ўвагі сацыялогіі культуры як прадмета знаходзяцца сацыяльныя аспекты функцыянавання культуры ў грамадстве і ў канкрэтным сацыяльным асяроддзі.

На наш погляд, важным тут з'яўляецца цесны кантакт кафедра названых дысцыплін, каб не было паўтору ў выкладанні і кожная навука несла веды для студэнтаў, якія адпавядалі б профілю кафедры.

Задача сацыялогіі культуры - паказаць месца і ролю культуры ў грамадскай сістэме, культурную дзейнасць і культурны ўзровень тых або іншых сацыяльных і сацыяльна-демаграфічных груп, стан і функцыянаванне сацыяльных інстытутаў і ўстаноў культуры як у галіне вытворчасці, так і галіне спажывання культуры.

Галоўным з'яўляецца раскрыццё на канкрэтных сацыялагічных даследаваннях ролю і ўздзеянне культуры на ўсе сферы грамадскага жыцця.

Жарыкава А.А.
канд.філас.наук,
выкладчык

НЕКАТОРЫЯ НАПРАМКІ ПАВЫШЭННЯ ПРАФЕСІЯНАЛІЗМУ ВЫКЛАДЧЫКАЎ

Ва ўмовах пераходу на рыначных адносін рэзка ўзрастае неабходнасць удасканалвання сістэмы адукацыі ўсіх узроўняў. Сёння патрабуецца такая адукацыя, якая дасць магчымасць усбаковага ўключэння ў духоўнае і культурнае жыццё рэспублікі, вызначэння свайго месца ў палітычным, сацыяльным і працоўным жыцці ў адпаведнасці з удаснымі магчымасцямі і зможнасцямі.

Такая універсальная падрыхтоўка спецыяліста патрабуе і універсальнага выкладчыка, які павінен быць з высокім узроўнем развіцця свецкай і культуры, здольнага арыентавацца ў канкрэтнай сацыяльнай сітуацыі, спасцігнуць умутраны свет сваіх студэнтаў, апаніць іх магчымасці і схільнасці, індывідуальна паставіцца да навучання, развіцця асобы кожнага.

Як сёння дасягнуць гэтага? Тая практыка,

калі выкладчык раз у пяць гадоў павышае сваю кваліфікацыю, не поўнасю адпавядае сучасным патрабаванням. Сёння ў аснове адукацыйнай палітыкі ўсіх без выключэння развітых краін, ляжыць канцэпцыя бесперапыннай адукацыі.

Што прадугледжвае канцэпцыя бесперапыннай адукацыі?

Перыяд навучання не абмяжоўваецца пэўнымі ўзроставымі рамкамі, а працягваецца ўсё жыццё. Абвясціць спярэджэнне, што толькі арганізаваная сістэма адукацыі з'яўляецца сродкам ведаў. Галоўнае, на чым акцэнтавацца ўвага, - гэта самаадукацыя. Сёння формула адукаванага вызначаецца не колькасцю ведаў, а метадалагічнай падрыхтоўкай, пазнаццем агульных заканамернасцей, умемнасць арыентавацца ў складаным і вялікім патоку інфармацыі.

У сувязі з гэтым ў новых умовах з'яўляецца неабходнасць вызначэння аптымальнага ўзроўню вучэбнай нагрукі. Гэта створыць належныя ўмовы для ўсбаковага, інтэлектуальна насычанага ўдзелу прафесарска-выкладчыцкага складу ў навуковых даследаваннях; у культурным і сацыяльным жыцці грамадства, вызваліць такі неабходны час для самаадукацыі.

Але каб сістэма бесперапыннай адукацыі дзейнічала, патрэбны на дзяржаўным узроўні комплексныя філасофскія, сацыяльна-псіхалагічныя і сацыяльна-эканамічныя даследаванні, мэтанакіраваная дзейнасць дзяржавы, у аснове якой знаходзіліся б прынцыпы доўгатэрміновай палітыкі ў адносінах да адукацыі, навукі, культуры. І рабіць гэта патрэбна неадкладна з мэтай прыпыніць развіццё інтэлектуальнага крызісу, бо ўжо сёння ідзе адток выкладчыцкіх кадраў з адукацыйнай сферы ў камерцыйную.

Высокі прафесіяналізм мае на ўвазе не толькі прафесійную кампетэнтнасць, але і пачуццё новага, ініцыятыўнасць, валоданне культурай працы, прафесійнай этыкай і маральнасцю. І ў гэтым накірунку вельмі важна ўсведамленне неабходнасці развіваць нацыянальную культуру, берагчы спадчыну на аснове асэнсавання характару развіцця беларускай нацыі.